HRVATSKI SABOR

Klub Zastupnika IDS-a, PGS-a, Unije, ISU-PIP-a
Zagreb, 28. travnja 2026. g.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Amandmani na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama zakona o javnoj nabavi, drugo čitanje, P.Z.E. br.265

Sukladno članku 196. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“ 81/13, 113/16, 69/17, 29/18, 53/20, 119/20 – Odluka Ustavnog suda RH i 123/20), Klub zastupnika IDS-a, PGS-a, Unije, ISU-PIP-a podnosi amandmane na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama zakona o javnoj nabavi, drugo čitanje, P.Z.E. br.265.

AMANDMAN I

Na članak 5.

U članku 5., kojim se mijenja članak 15., stavak 5., mijenja se i glasi:

„(5) Postupak jednostavne nabave čija je procijenjena vrijednost veća od 25.000,00 eura naručitelj je obvezan provesti putem modula jednostavne nabave u EOJN RH.“

U članku 5., kojim se mijenja članak 15., stavak 6., mijenja se i glasi:

„(6) Za nabavu robe i usluga čija je procijenjena vrijednost veća od 45.000,00 eura te za nabavu radova čija je procijenjena vrijednost veća od 70.000,00 eura naručitelj je obvezan provesti postupak jednostavne nabave putem javne objave u modulu jednostavne nabave.“

Obrazloženje

Konačnim prijedlogom zakona predloženi prag od 15.000 eura stvara nerazmjerno administrativno opterećenje i usporava postupke jednostavne nabave.
Time se bitno odstupa od dosadašnjeg fleksibilnijeg pristupa u kojem su naručitelji sami uređivali način provedbe takvih postupaka putem internih akata i različitih komunikacijskih kanala. Uvođenjem ove obveze prag za primjenu formaliziranih postupaka se snižava, čime jednostavna nabava gubi svoju osnovnu svrhu – brzinu i operativnu jednostavnost.
U praktičnom smislu, takvo rješenje donosi povećano administrativno opterećenje, osobito za manje naručitelje koji nemaju dovoljno stručnih i tehničkih kapaciteta za provedbu velikog broja postupaka kroz EOJN. Postupci koji su se ranije provodili jednostavno i brzo sada

zahtijevaju složeniju pripremu dokumentacije i upravljanje sustavom, što produžuje trajanje nabave i otežava pravovremeno zadovoljenje potreba. Posljedično rastu i troškovi, bilo kroz korištenje sustava ili angažman vanjskih stručnjaka.
Dodatno, dulje trajanje postupaka negativno utječe na realizaciju financijskih planova i proračuna jer ostavlja manje vremena za izvršenje ugovora unutar proračunske godine. Postoji i realan rizik da će naručitelji pribjegavati dijeljenju predmeta nabave kako bi izbjegli primjenu ove obveze. Istodobno, otvara se pitanje pravne zaštite i kapaciteta nadležnih tijela za rješavanje potencijalno velikog broja žalbi. Također, predloženo rješenje može dovesti do neravnopravnog položaja u odnosu na postupke javne nabave, budući da u jednostavnoj nabavi ne bi postojala mogućnost određenih fleksibilnijih procedura koje su inače dopuštene.
Iako je cilj povećanja transparentnosti opravdan, predloženi model nije dovoljno uravnotežen s načelima učinkovitosti i ekonomičnosti. Stoga se predlaže redefiniranje pragova za obveznu objavu na višu razinu, uz zadržavanje mogućnosti da naručitelji i za manje vrijednosti samostalno odaberu način provedbe postupka. Takav pristup omogućio bi postizanje transparentnosti bez narušavanja operativne učinkovitosti sustava.

AMANDMAN II

Na članak 23.

U članku 210. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, ponuditelj je obvezan dokazati jednakovrijednost ponuđene robe, radova ili usluga, a naručitelj je dužan unaprijed propisati kako se dokazuje jednakovrijednost.“.

Obrazloženje

Amandman se podnosi jer dokazivanje jednakovrijednosti bez obveze naručitelja da unaprijed definira kriterije, može dovesti do neujednačene prakse i povećanog broja žalbi. Bez jasno propisanih mjerila, ponuditelji su u nepovoljnijem položaju jer ne znaju na koji način dokazati jednakovrijednost, dok naručitelji nemaju čvrstu osnovu za ocjenjivanje ponuda.

AMANDMAN III

Na članak 55.

U članku 55., kojim se mijenja članak 312., iza stavka 2., stavak 3., mijenja se i glasi:

„(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, ako nakon donošenja odluke o odabiru nastupe objektivne okolnosti koje javni naručitelj nije mogao predvidjeti u trenutku izrade dokumentacije o nabavi, a koje onemogućuju potpisivanje i razmjenu ugovora o javnoj nabavi ili okvirnog sporazuma u roku propisanom stavkom 1. ovoga članka, rok za potpisivanje i razmjenu ugovora može se produljiti najdulje do 90 dana od dana izvršnosti odluke o odabiru, uz obvezu pisanog i obrazloženog evidentiranja razloga u sustavu EOJN RH.“

Obrazloženje

Konačnim prijedlogom zakona uvodi se obveza potpisivanja i razmjene ugovora o javnoj nabavi ili okvirnog sporazuma u roku od 30 dana od izvršnosti odluke o odabiru, uz mogućnost unaprijed određenog duljeg roka do najviše 90 dana. Cilj takvog rješenja je ubrzanje postupaka, digitalizacija i jačanje transparentnosti. Međutim, u praksi javne nabave, osobito kod složenih postupaka i projekata financiranih sredstvima Europske unije, često nastupaju objektivne okolnosti nakon donošenja odluke o odabiru koje javni naručitelj nije mogao predvidjeti niti unaprijed regulirati dokumentacijom o nabavi. To se odnosi, primjerice, na pribavljanje suglasnosti drugih tijela, rokove banaka za izdavanje jamstava, usklađivanje više ugovornih strana ili uvjetne potvrde financiranja.

Bez predloženog amandmana javni naručitelji mogu biti dovedeni u položaj formalnog kršenja zakona, iako objektivno nisu u mogućnosti potpisati i razmijeniti ugovor u roku od 30 dana, što stvara prekršajne i revizijske rizike te može negativno utjecati na provedbu projekata. Predloženim amandmanom ne mijenja se opće pravilo o roku od 30 dana, ne produžuje se maksimalni rok od 90 dana, već se uvodi ograničena i iznimna mogućnost produljenja roka u slučajevima objektivnih i nepredvidivih okolnosti, uz obvezu pisanog i obrazloženog evidentiranja razloga u sustavu EOJN RH.

Time se osigurava razumno i proporcionalno rješenje koje zadržava disciplinu rokova, ali sprječava da strogo formalno uređenje dovede do pravne nesigurnosti i neopravdanih posljedica u praksi javne nabave.

AMANDMAN IV

Na članak 57.

U članku 314. novi stavak 2., mijenja se i glasi:

„(2) Izmjene ugovora o javnoj nabavi temeljem članaka 315., 318., 319. i 320. ovoga Zakona javni naručitelj obvezan je objaviti u EOJN RH u roku od 30 dana od dana izvršenja ugovora."

Obrazloženje

Obveza objave svake izmjene ugovora o javnoj nabavi u roku od 30 dana predstavlja dodatno administrativno opterećenje. S obzirom na to da su izmjene ugovora česte i često proizlaze iz redovitih tržišnih i regulatornih promjena (poput promjena cijena, plaća ili rokova), ovakva obveza bi rezultirala velikim brojem pojedinačnih objava. Procjenjuje se da bi to moglo generirati višestruko povećanje administrativnih aktivnosti, uz povećan rizik pogrešaka i kašnjenja, osobito ako bi se obveza primjenjivala i na jednostavnu nabavu. Dodatni problem predstavlja i prekršajna odgovornost u slučaju nepoštivanja rokova. Razumnije rješenje bilo bi omogućiti objedinjeno izvještavanje o izmjenama ugovora, primjerice na kraju njihova izvršenja ili kroz registar ugovora, čime bi se zadržala razina transparentnosti uz znatno manji administrativni teret, kako se predlaže ovim amandmanom.

PREDSJEDNIK KLUBA ZASTUPNIKA
Dalibor Paus
u.z.zastupnik Anteo Milos